

zvěstník SKV SOKOL MÜNCHEN

duben 2007
číslo 1 - ročník IV

Ta naše Evropa česká...

Evropská unie měla letos padesátiny. Byla z toho – celkem oprávněně - velká sláva a německá spolková kancléřka, která momentálně tomuto společenství šéfuje, pozvala své kolegy do Berlína na společnou oslavu. Nebyl to jenom takový normální mejdan, paní kancléřka se při té příležitosti pokusila všem vysvětlit, že těch unijních států je už poměrně hodně (že jsou různých kvalit si ale nechala pro sebe), a že by se to všechno mělo postavit politicky na nějaký základ, protože jinak z toho ze všeho bude nakonec galimatyáš. Státníci se všelijak kroutili, ale nakonec se přece jen dohodli, že když už teď momentálně jako obvykle neudělají nic, tak že přece jen - když už je to výročí - alespoň prohlásí, že by někdy v budoucnu v tom směru něco udělat chtěli. Tedy nedohodli se tak úplně, dva zástupci zemí z pohledu Unie východních se jako obvykle vzpěchovali. Kolem těch paní kancléřka - připomínajíc ustaranou maminku nešťastnou ze svých zarputilých pubertálních výrostků, kteří sice ještě v životě nic rozumného nedokázali, ale už vědí všechno nejlíp - ve finále tak dlouho usilovně kroužila, až z nich nakonec kýžené podpisy pod společné prohlášení vyrazila. Důvodem celého divadelního představení byla údajně a jako obvykle obava z ohrožení národní identity v zemích představiteli zastupovaných.

Národní identita je pojem, který i nás, sokoly, na rozdíl od evropských problémů tak trochu zajímá, obavy o ni projevovali – před bezmála 150 lety docela oprávněně - i zakladatelé naší organizace. Bohužel ji ale nikde přesně ne-

definovali, takže dnes vlastně nevíme, do jaké míry se od těch dob změnila, jestli to, čeho se naši dnešní vládcí obávají, vůbec za obavy stojí.

Pokud totiž k naší identitě patří vzájemná nevraživost, závist, podrazáctví, občanská zbabělost, neschopnost pohybovat se v právním prostředí jakož i záliba v cyklistice (nahore hrbít a dole šlapat), pak bychom asi Unii odpustili,

kdyby nás o ni připravila. O to, co bychom si z ní ponechat chtěli, se bát nemusíme. Není toho zase až tak moc a Evropa by se asi spíš radovala, kdyby třeba spojení české kreativity s německou systematičností a smyslem pro koncovky přivádělo v

globalizačním zápolení Číňany k splakání nad výdělkem.

A kdyby sokolská organizace se svým sloganem „ve zdravém těle zdravý duch“ celoevropsky odlákala mládež z virtuálního světa internetu do reálného světa tělocvičen, tak by se jí Evropa poklonila po pás a postarala by se, aby Tyršova socha, zaplacená zdravotními pojišťovnami, stála v Bruselu hned vedle parlamentu.

A kdyby si naši pohlaváři uvědomili, že naše identita není vlastně jejich starost, protože my plebejci se o ní umíme postarat líp, neb s tím máme zkušenosti, mohli by veškeré své úsilí věnovat tomu, aby z Unie vytáhli co možná nejvíc a to třeba i v rámci evropské ústavy, která možná bude povedenější, než ta naše vlastní.

Karel Pokorný (Kpokorny41@aol.com)

Přednáška 22. února 2007

Lužice... kde že to má být?

O existenci Lužice a Lužických Srbů slyšel dosud v Mnichově jen málokdo a že by je třeba někdo viděl na vlastní oči, o tom by se také dalo s úspěchem pochybovat. Tuto skutečnost se letos rozhodla pozměnit naše



*jednota a pozvala z Budyšina pana **Jurije Wuschanského**, kulturního referenta Svazu Lužických Srbů, k přednášce o tomto (jediném) slovanském národě v Německu. Přednáška s promítáním dokumentárního filmu, která se konala 22. února 2007 v ASZ Altstadt, byla díky předchozímu oznámení v mnichovském tisku dobře navštívena.*



Lužickosrbský Sokol na pražském všesokolském sletě 1926...

Lužičtí Slované se považují za pravděpodobně nejmenší slovanský národ vůbec. Do střední Evropy přišli během stěhování národů před více než 1.400 lety z oblasti severovýchodně od Karpat a usídlili se v oblasti mezi řekami Odrou a Labem/Sálou. Z původních asi 20 kmenů se pouze dvěma podařilo uchovat slovanský jazyk (hornolužickou a dolnolužickou srbštinu) a kulturu až do současnosti. (Přes podobnost jazyků s češtinou dochází v některých případech ke značným významovým diferencím, kupř. manžel znamená v dolnolužičtině *čłowjek*.)



Dvojazyčnost je koloritem této oblasti, návštěvník se s tímto fenoménem setkává na každém kroku v názvech měst, ulic, institucí, na vývěstních štítech obchodů nebo v každodenních hovorech.

A pokud na silnici potkáte auto s poznávací značkou BZ, je přihlášeno v hlavním městě Lužice, v Budyšině (Bautzen).

Domowina – Sdružení Lužických Srbů – byla založena v roce 1912 jako střešní organizace lužickosrbských spolků a jako taková funguje až do současnosti. Je financována zčásti jak spolkovou vládou, tak vládami spolkových zemí Sasko a Braniborsko.

SOKOL Jedním z třinácti organizací Domowiny je od roku 1996 i Serbski Sokol e.V. (založen 1920, obnoven 1993). Jeho členem se mohou stát jak sokolské jednoty, tak jednotlivci. Z předválečných 21 lužickosrbských jednot dnes existují tři.

Dvouměsíčník Sokolske Listy byl ke konci roku 2006 po 13 letech existence z finančních důvodů zastaven.



...a na XIV. sletě v roce 2006

(zleva: Miklas Krawc, šéfredaktor Sokolských Listů, Jitka Scholz, jednatelka SKV Sokol München a Jurij Wuschansky, kulturní referent Svazu Lužických Srbů)

BAVORSKO - ČECHY: 1.500 LET SOUSEDSTVÍ



☒ Od 25. května do 14. října 2007 proběhne ve Zwieselu v Bavorském lese letošní událost číslo jedna na poli bavorsko-českých kulturních vztahů: Bavorská zemská výstava „Bavorsko - Čechy: 1500 let susedství“, uspořádaná Domem bavorské historie (Augsburk) a městem Zwiesel.

V rozsáhlých výstavních prostorech o třech podlažích a rozloze přes 1.500 m² se představí mnohotvárná historie bavorsko-českých susedských vztahů uplynulých 1.500 let. Hodnotné a unikátní exponáty z muzeí a soukromých sbírek z Německa, České republiky a dalších evropských zemí, filmy, audiozáznamy a PC-pa-

nely slibují návštěvníkům zemské výstavy jedinečný zážitek.

V ŠESTI ODDÍLECH se výstava věnuje archeologii, vztahům mezi panovnickými rody a umění ve středověku, bavorsko-českým obchodním stykům, poutím „přes hranice“, společné barokní kultuře v oblasti architektury a hudby. „Klenotnicí střední Evropy“ může být nazvána sbírka skvostných děl zlatnického umění, intarzií a rozličných předmětů z tzv. kunstkomor.

VZÁJEMNÉ UMĚLECKÉ VLIVY v 19. století, výroba skla, porcelánu a samozřejmě piva, mající v obou zemích mimořádný význam, jsou dalšími kapitolami v historii tohoto susedství ve středu Evropy.

KONTAKTY mezi Bavorskem a Čechami jsou pestré a zrcadlí dlouhou dobu pokojného soužití. Své místo tu však mají také konfliktní vztahy: husitské války v raném 15. století, válka třicetiletá a tragické události 20. století – okupace Československa nacistickým Německem, odsun Sudetských Němců či spuštění „železné opony“. Po roce 1989 obnovily obě země dřívější dobré susedské vztahy. Mediální pohled na sou-

časnost a společnou budoucnost v Evropě tvoří závěr výstavy.

DOPROVODNÝ PROGRAM: Souběžně s výstavou se bude konat bohatý doprovodný program, jehož cílem je propojit příhraniční regiony v Dolním Bavorsku, Horní Falci, Horních Frankách a západních Čechách. Program probíhající pod názvem „Treffpunkte/Setkání“ zahrnuje kulturní památky, muzea, slavnosti či výstavy, věnující se různým aspektům bavorsko-českých vztahů, na více než 50 místech v těchto regionech.

Místo konání: Zwiesel, Kirchplatz 3 (vedle farního kostela Sv. Mikuláše/St. Nikolaus Kirche). **Otevřeno:** denně 9.30-17.30 hod. **Vstupné:** dospělí € 6, zlevněné € 4.

Info: www.hdbg.de



Dolno-bavorské městečko

Zwiesel

(10.000 obyvatel) leží ca. 15 km od česko-bavorských hranic (přechod Železná Ruda) v údolí ústí řek Velké a Malé Řezné (Regen) mezi nejvyššími vrcholky Bavorského lesa Javor/Arber (1.456 m), Falkenstein (1.315 m) a Rachel (1.453 m).

A jak se dozvídáme z reklamního textu: Venkovská scenérie okolí a bezmála městská atmosféra městečka se navzájem vhodně doplňují a již pro tuto souhru stojí Zwiesel sám o sobě za návštěvu...

Info: www.zwiesel-tourismus.de



Bývalý generální konzul v Mnichově velvyslancem v Berlíně

Koncem roku 2006 předal designovaný velvyslanec České republiky v Německu dr. Rudolf Jindrák (foto) do rukou spolkového prezidenta SRN Horsta Köhlera pověřovací listiny. Pro Rudolfa Jindráka (*1964 v Praze) je Berlín po Budapešti a Vídni třetí velvyslanecký post. V 90.

letech již ale jednou v Německu působil, a sice jako generální konzul na znovuzaloženém konzulátě v Mnichově.

Předválečný Generální konzulát Československé republiky, fungující zde od roku 1919, ukončil svou činnost v březnu 1939 a po konci 2. světové války již obnoven nebyl.

Trochu z našeho aktivního sportu

Fašinkové kuželky

7. února 2007 jsme se setkali - jako každou první středu v měsíci - v kuželně ASZ Altstadt na Sebastiansplatzu. Tentokrát s tím rozdílem, že se velká část soutěžících dostavila v maskách. Po dobrém občerstvení došlo také na koulení kuželek. Při následné soutěži o nejlepší masku večera již sice sportovním zápolením většina kostýmů ztratila na původní formě, za nejlepší však byly jednoznačně vyhodnoceny Alena a Olda (Boženka) v převlečení za staré dámy.



Naše příští termíny ...

- so. 19.05.** spoluorganizace 42. ročníku pochodu Praha – Prčice, trasa Čerčany (<http://ppp.nipax.cz/>) a testovací cyklistická trasa Zwiesel - Prčice
- so.-po. 26.-28.05.** 34. sokolské setkání v Tyršově Oetzu (organizuje TV Sokol München)
- ne. 21.07.** horská túra na jeden bavorský -berg, -eck, -kopf, -wand nebo -spitz, organizuje Jitka (tel. 840 26 39)

Chcete vědět „**Kam v Mnichově**“ a vůbec co se děje na zdejším česko-německém společenském poli? Odpověď kde jinde než na našich webových stránkách

www.sokol-muenchen.com

zVěstník vychází třikrát do roka. Redakce: Jitka Scholz, jitkascholz@aol.com
Sport- und Kulturverein Sokol München e.V. (VR 18462), založen 4. dubna 2004, člen Mezinárodního českého klubu.
Adresa: SKV Sokol München e.V., c/o Jitka Scholz, Wittelsbacherstr. 32, D-82110 Germering, Tel. 089/840 26 39, Fax: 089/611 72 57, e-mail: jitkascholz@aol.com, www.sokol-muenchen.com. **Další kontakty:** Karel Pokorný (starosta) 089/611 72 57 – Dušan Pokorný (místostarosta a pokladník) 089/310 98 342.
Bankovní spojení: HypoVereinsbank München, BLZ 700 202 70, Konto 667 377 587